

РЕШЕНИЕ

№ 1804

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **997** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) срещу предписание, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН-ВНО-13-7/12.12.2022г., издадено от инспектор по защита на населението (ЗН) в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ (ПКПД) при Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (РДПБЗН) – В.. С акта на предприятието е предписано аварийният план за язовир „Б. 2“, находящ се в землището на [населено място], [община], област В. да се изготви по реда на чл. 35, ал. 2 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ), с пълна форма и съдържание, посочено в Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата). По-конкретно, да се направи описание и посочат конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати - надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода съгласно Наредбата - Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 „Специфични изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове на язовирите“, т.4.4.; да се изготвят карти на уязвимите от заливане зони от първа висока степен на потенциална опасност, съгласно горепосоченото Приложение № 2, т.4.8. Ответникът в писмено становище излага доводи неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна. Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспореното предписание е издадено на основание чл.89 от ЗЗБ след проверка, извършена на 12.12.2022г. При нея било установено, че язовир „Б. 2“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 04457.13.38, землището на [населено място], [община], област В. е собственост на ДПУСЯ. Видно от представения акт за публична държавна собственост № 9904/20.02.2020г., в т.10 от него е отбелязано предоставеното на ДПУСЯ право. Язовирът представлява строеж от първа категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 1 буква „д“ от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и е класифициран в I-ва /Висока/ степен на потенциална опасност. За същия има изготвен аварийен план, но не са приложени карти на уязвимите от заливане територии, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаването на язовирната стена или от изпускането на водни обеми от язовира в аварийни условия. Издателят на оспорения акт приел, че описаното е в несъответствие с чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ във връзка с т.4.8 от приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата, обн. ДВ бр.9/31.01.2020г. За отстраняване на това несъответствие постановил процесните предписания, които да бъдат изпълнени в срок до 30.03.2023 г., а именно: да се направи описание и посочат конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати - надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода и да се изготвят карти на уязвимите от заливане зони от първа висока степен на потенциална опасност, съгласно 141б от Закона за водите (ЗВ).

В производството пред съда не бяха представени доказателства, от които да е възможен извод, различен от формирания от административния орган. Видно от представения формуляр, съставен на 15.12.2020г. (л.34 от делото) за класифициране по степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ, язовир „Б. 2“ е определен като такъв с Първа висока степен на потенциална опасност, като същият е в райони, за които съществува значителен потенциален риск от наводнения (РЗПРН) или в землище непосредствено над РЗПРН съгласно плана за управление на риска от наводнения (ПУРН), публикуван на интернет страницата на Министерството на околната среда и водите – Води – Планове за управление – ПУРН – РЗПРН – Съответната БД – Таблица с РЗПРН. Класифицирането на язовира е извършено от комисия, определена с представената заповед № РД-20-7712-32/09.12.2020г. на областния управител на област В.. Като собственик, жалбоподателят има задълженията по чл.35, ал.1 и ал.2 ЗЗБ. Наред с това, в чл.139д ЗВ изрично е предвидено, че при осъществяването на своята дейност ДПУСЯ има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите по чл.138б и предоставяните по чл.139а, ал.5 и ал.6 от същия закон.

Съгласно чл.4, ал.1 от Наредбата, собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. При осъществяване на контрол по спазването на този закон или на подзаконовите нормативни актове по прилагането му министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица дават предписания – чл.89, ал.1 ЗЗБ. Видно от представената заповед № 8121з-812/17.07.2019г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание

чл.33, т.9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.87, ал.1, чл.89, чл.90 и чл.100, ал.1 и ал.3 ЗЗБ, на длъжностни лица от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ са възложени правомощията по чл.87, ал.1 и чл.89 ЗЗБ – да осъществяват контрол по спазване на закона и да дават задължителни предписания. Сред тези длъжностни лица са инспекторите по защита на населението в РДПБЗН. Съгласно т. IV от посочената заповед, организацията за осъществяване на контрол по ЗЗБ се определя със заповед на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“. В изпълнение на негова заповед № 1983з-103/21.02.2017г., т. III.3.5. (л.38-42), директорът на РДПБЗН – В. е определил по териториални и специализирани участъци в областта на служителите от Група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ към РДПБЗН, с представената заповед № 833з-245/28.06.2022 г. (л.43-45). В пределите на териториалната компетентност на издателя на оспорваното предписание изрично е посочен процесният обект – язовир „Б. – 2“ (т.4.1.).

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че предписанието е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Не всяко нарушение на административнопроизводствените правила е съществено по смисъла на чл.146, т. 3 АПК, а само онова, което, ако не би било допуснато, производството пред административния орган би имало различен резултат. В случая не се установяват релевантни обстоятелства, различни от възприетите от издателя на оспорения акт. Ето защо, не е съществено нарушение неуведомяването на дружеството за образуването на производството и липсата на представител на собственика на язовира при извършване на проверката.

Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по ЗВ и по същата наредба за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. С нормата на чл.138а, ал.1 ЗВ е въведено задължение за собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл.131, ал.1 да изготвят аварийни планове по реда на чл.35 ЗЗБ или да възложат тяхното изготвяне на оператори и съответно да осигуряват изпълнението на предвидените в тях мерки. В чл.57, ал.1 от Наредбата е предвидено, че аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/ оператора по реда на чл.35 ЗЗБ и чл.138а, ал.1 и ал.2 ЗВ. Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове са изрично и изчерпателно регламентирани в Наредбата, Приложение № 2 към чл.57, ал.2. Съгласно т.4.8., посочена в процесното предписание, аварийният план задължително съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б ЗВ. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват

засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл.10, ал.2 от Наредбата.

Както беше посочено по-горе, язовирът, за който е издадено процесното предписание, е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл.141б, ал.1, т.1 ЗВ. Не се установява, нито се твърди обстоятелство, различно от отразеното в обстоятелствената част на оспорения акт, че за същия язовир е бил изготвен аварийен план, но към него няма данни за потенциално засегнатото население и инфраструктура (съгласно изискването по т.4.4. от специфичните изисквания, уредени в Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата), както и не са приложени карти на уязвимите от заливане зони в съответствие с чл.35, ал.2 ЗЗБ във вр. с т.4.8. от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата. По-специално относно картите следва да се отбележи, че те са неразделна част от аварийния план, съгласно посочената т.4.8. от Приложение № 2. Съответно прилагането им е в тежест на собственика, както сочи и проследената нормативна уредба. Тези карти не са идентични на посочените в чл.146з ЗВ. Последните се отнасят за райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения; представляват основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район; съставят се от съответната басейнова дирекция. Предписанията в случая карти са за уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия; те са част от аварийния план на язовира и се осигуряват от собственика/ оператора на язовира. Последователността, в която законът третира двата вида карти, е от по-малкото към по-голямото. Първо се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изготвят планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водностопански съоръжения. Систематичното място на двете уредби е съответно в Глава девета, Раздел I от Закона за водите – общи положения, и в Раздел II – IV, относими към оценка и управление на риска от наводнения. Именно собственикът (в случая - жалбоподателят) е длъжен да приложи към аварийния план на язовира карта на уязвимите от заливане зони. Липсата на единна методика за изработване на картите по т.4.8. от Приложение № 2 към Наредбата, не освобождава собственика на язовира да изработи и одобри аварийен план в съответствие с императивните изисквания на закона, включително като изготви карти на заливните зони. Макар действащата нормативна уредба да изисква прилагане на единна методика при изготвяне на посочените карти на уязвимите от заливане зони, липсата на такава методика не поставя задължените лица в невъзможност да изготвят карти на такива места. Изготвянето им е и с превантивна цел, предвид първата степен на потенциална опасност.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, с ЕИК[ЕИК], срещу предписания, обективирани в констативен акт № КА-ПБЗН-ВНО-13-7/12.12.2022 г., издаден от инспектор по защита на населението в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ при Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – В..

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

